1873. V. évfolyam. **135. szám.** Hétfő, julius 14.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Mocsári és a balközép.

*** Az országgyülés szünidejében — ugy látszik — nem igen van felszinen érdekesebb dolog, mint a politikai pártok dolga.

Különösen Mocsári és Csernátoni vannak megakadva ez ügygyel.

Mi részünkről — megvalljuk — abból a nagy tollháboruból egyátalán nem látunk mást, mint hogy a nevezett két egyén egymásra egy kicsit — nagyon haragszik.

Mocsári félreverte a harangot a balközép felett, s hirdeti a 48-as párt lapjában, hogy a balközéppártban már a feloszlás jelei mutatkoznak, azért, mert ennek egy része nem akarja a kormányt megbuktatni, s lemondott a közjogi ellenzékieskedésről.

Részünkről csak igen távolról látjuk e dolgokat, s azt hiszszük, hogy e hirlapi zajnak inkább személyes indoka lehet, mint hogy a hazaszeretet sugalta volna azt.

Mocsári ugy látja a balközéppártot, mint ingadozó parti fát, melynek lombja a folyó hullámaiba kényszeriti leomlani a törzset.

Nekünk erre nincs más bizonyságunk, mint a Mocsári czikke. Ő mindig a legnagyobb lármával hirdeti e párt következetlenségét, s gyülöletet akar az elvhütlenek ellen szitani a haza népei közt.

Csernátony ugyan soha sem marad adós, mert hiszen nem mondhatna Mocsári olyat, a mit Csernátoni kétszeres mértékben vissza nem adna.

Ezek a derék emberek pedig csak egyben tévednek; nevezetesen azt gondolják, hogy a vidéken a választók szeme rájok van függesztve, s ők beszélnek a polgárok nevében.

Nagyon csalatkoznak mindkét részről. A személyes vita soha sem szolgál a vidék lakóinak gyönyörére.

Mocsári tehetnek veszi, hogy a „balközép egy része állását teljesen átváltoztatta, lemondott a personál unió programmja melletti küzdelemről s a Deákpárttal egyesülni kész.“

Őszintén megvalljuk, hogy ez uj dolog előttünk, s egyátalán nem láttunk erre nézve tényeket a balközéppártban.

De Mocsári ezt vallja, s e hiszemben felteszi a kérdést, hogy „milyen állást foglaljanak ezen ténynyel szemben azok, a kik a baloldal elveinek és programmjának hivei maradtak, s akarunk maradni jövőre is?“

E kérdés feltevése által nagy tévedésbe esett Mocsári, s csodálkozunk, hogy az, a ki „elvhütlenségeért“ támad mást, mikint okoskodik ő arról, hogy a maga pártjától hova távozzék?

Eddigelé ugy látjuk, hogy mi Mocsárival egy alapon állunk, a mennyiben nyiltan bevalljuk, hogy a baloldal eredeti álláspontjához mi is a leghivebben ragaszkodunk.

S épen ez álláspontunknál fogva nem látjuk át, miért kellene nekünk más párthoz szegődni, a mint Mocsári akarja?

Sőt épen Mocsáritól kérdjük, miért akar ő — a más párthoz távozás által — elvhütlen lenni, holott e hibáért, — mely még csak állitólagos, ő ostoroz mást legjobban? Vagy nem bizik annak a pártnak hazafiságában, a melyhez szegődni akar, hogy ez, ha ő régi alapjáról nem tér is le, az támogatni fogja? Hiszen akkor miért igyekszik ezzel minden áron kezet fogni?

Mocsári a 48-as párt álláspontjára akar lépni, Simonyi Ernő, a 48-as párt érdemteljes vezére pedig hozzánk a bihari pontok alapjára állott. Igy ők nem találkoznak soha.

Itt meg kell vallanunk, hogy Mocsári logikája — nagyon sántit. Mert hiszen a baloldal eredeti álláspontja, — ha mindenki eltávozik is arról, — megmarad. És hogy ha valaki eltávozik arról a pontról, következhetik-e az, hogy mi is ott hagyjuk? Ez esetben azon hibába esnénk, a melyért ostorozunk mást.

Egyébiránt nem látjuk még ez ideig, hogy a balközép egy része a jobbodalhoz tért volna, fentebbi nézeteinket tehát csakis az állitólagos hir alapján mondtuk el.

Nem félhet Mocsári, hogy magára marad, ha eredeti elvei mellett küzd, ha száz Podmaniczki és Svarcz Gyula pártol is el tőle. De ha ide-oda kapkod, akkor épen ugy meging iránta a bizalom, mint az ő álláspontja.

Mi az egyetértés barátai vagyunk. Ne czivódjunk azért ok nélkül egymással. Az elvkérdésekben pedig ne fejlejtsük el, a mit Kölcsei mondott.

A haza minden előtt!

— **A „Reform“** „Lesz-e fusio“ czimü vezérczikkükre, melyben azt mertük állitani, hogy igenis lehet olyan fusio, mely a Deák-párt jelentékeny részét a balközéppárt táborába terelendi, — iszonyuan meghökkenve, idétlen élczelkedésbe bocsátkozik, s végül igy kiált fel: „Ámitás vagy önámitás akara-e ez lenni Tisza L. (?) birodalmának (?) fővárosában?“ — Bizony nem ámitás az, édes atyafi; hanem könnyen bekövetkezhetik mindamellett, hogy önöknek nem tetszik; mert azt a sok szégyent és vereséget, amit a közösügyes kiegyezés okozott a dicső jobboldali kormányférfiak utján, megunhatta már igen sok jóravaló deákpárti ember, s mint jó hazafi közeledik azon elemekhez, melyeknek körében erősebb a haza önállósága kivivása iránti buzgalom. S azt csak nem tagadják meg önök, hogy a jobboldalon is vannak, akik javulni akarnak is, mernek is?!

— **A katonai határőrvidék** polgárosítása tárgyában a min. elnök bizottmányt hivott össze tanácskozásra. A bizottmányba meghivattak: Temes, Torontál, Krassó és Bács főispánjai s a karansebesi hadparancsnok.

— **Kossuth és a pápa.** Hogy illik ez össze? Megmutatták ezt: Toldi Ferencz, Tárkányi Béla, Frankl Vilmos, a kik nemrég a pápát meglátogatták — áldásért, és „meghatottan csókolák ő szentsége IX. Piusz lábait.“ Bizony a tiszteletre méltó férfiak itthon is találtak volna szentségesebb, csókolni való lábat! Toldi még azzal is hizelkedett a pápának, hogy neki apácza lánya s áldozár fia van. De legokosabb fiával Pistával, ki a jeles „Egyházreform“-ot irta, nem dicsekedett. Ez jellemző. Még jellemzőbb az, hogy azon tisztelt urak a pápától — Kossuthoz mentek. Eszünkbe jut itt czigányról szóló azon adoma, midőn kérdezték a morét, hogy melyik valláson van, ez azt felelé, hogy — azon, a melyiken a falu.

— **A közkiállitásra** vonatkozólag — a mint hitelesen értesülünk — azon panasznak eleje vétetett, hogy a kiállitók nem kaptak szabad jegyet. A magyar bizottság most egész készséggel szólgáltatja ki kiállitóinknak a szabad jegyeket. Hanem az igen sajnos dolog, hogy kiállitóink közzül sokan még maguk sem lelik meg a kiállitásra felküldött czikkeiket; ellenben osztrák részről ily panasznak hire sincs. —

— **Magyarállamellenes tanokat** terjesztenek már régebb idő óta a görögkeleti felekezeti iskolákban, igy pl. hogy Erdély a románok hazája, tulajdona s Magyarországtól teljesen független — s még most is Ausztriához tartozó állam; hogy 4 részre osztható, melyből kimutatható, miszerint 3 rész valóságos román ország stb. A magyar közoktatásügyér értesiti evégből az illető tanügyi hatóságokat, hogy az e tanokat magába foglaló könyveket megsemmisitsék, mert ellenesetben e megsemmisités belügyérségi uton fog történni.

— **Szepesi püspöknek** Samassa helyére Lévay Sándort emlegetik. A derék férfiunál e helyre bizonyosan nem találhatnak érdemesebb embert.

— **A kormány a keleti vasuttársulat** igazgatóságát — uj közgyülés megtartására hivja fel, hogy ez által a külföldi részvényeseknek is alkalom nyujtassék jogaik érvényesitésére. Az erre vonatkozó kormány nyilatkozat közelebbre várható.

— **A közlekedésügyér** megengedte Cathri S. és társainak, hogy a budai svább hegyre fogas kerekü hegyi pályát épithetnek.

— **Párisban** nagy csapást mértek gabnakereskedésünkre. Az ottani tőzsde a mult héten adta ki gabnaüzletét szabályozó utasitását s ebben, — a magyar gabona kivé telével — minden ország terménye beszálli tatására utasitás van adva. Sajnos, hogy e nagy csapást, daczára annak, hogy Párisban nagy követségünk s főkonsulságunk van, magán uton s magán levelezésből tudhatta meg csak a magyar s osztrák kereskedő világ. A botrányos mulasztást, melyet érdekeink francziaországi képviselői elkövettek, talán még helyre hozhatja a magyar kormány s akkor ez idei gabnafölöslegüket ismét a franczia terménypiaczon értékesithetjük. Reméljük, hogy a kormány ez ügyben mihamarább megnyugtatólag tudósitandja érdekelt köreinket.

Gyakorlati intések a kolera ellen.

E helyen nem lehet az czélom, hogy a kolera iránt tudományos fejtegetésekbe bocsátkozzam, hanem a midőn Hannibal ante portas, szükségesnek tartottam a városunkban szállongó különféle rémhirek, állitások, torzpletykák s balnézetek eloszlatására, és a felkorbácsolt s aggodalomba merült kedélyek lecsillapitására — e nehány sorral, mint 30 éven át gyakorló orvos, szerény véleményemet, nézeteimet — s a szerzett tapasztalatokat röviden közölni. A gyógyászat elvei nem elegendők ugyan a fenforgó kolera kórtermészetének kipuhatolására s a gyógymód kellő eltalálására; azért azt veszszük észre, hogy az orvos néha zavarba jő: és kövesse bár saját vagy a mások nézeteit, mégis ily járványokban — a népet értesitenie egyszersmind a legjobb szert rendelnie, s az életrendet megszabnia kell.

A midőn Tytler, Orton, Curtis, Jameson I. Scott W, Romberg, Annesley J. Hasper, Tilesius, Harless, Marx, Pólya s még számos más autor leirt tapasztalatait figyelemmel kisértem volna, továbbá 1729 óta egészen 1814-ig Indiában tizenkétszer fellépett, „Vischuchi, Vischuchiki — (kolera anatika — pestis indica) járványokban üzött gyógykezelést, — valamint 1817-től egész a mai napig Amerikában Afrikában s Európában uralgott kolerajárvány alatt véghez vitt gyógymódot, ugy szintén 1845—1869. s 1855-ben Európában, — 1865-ben Afrikában, s 1868-ban Queenslandben s Ujhollandiában, végleg a világkörüli utazásom alkalmával a hajókon, az Oceánokon tett észleleteimből meritett sikerdus gyógymódokból a legczélszerübbet kivánom közleni.

Minden előtt tudni kell, hogy a kolerának különféle neme van, s hogy a kolera könnyen játszik át hagymázba, miért is „kolera-typhoidosnek“ neveztetik. . . .

A kolera-okok iránti fürkészet még mindig a disceptatiok tág terén mozog. . . .

Némelyek azt vélik, „miszerint a koleraok az állati s cosmotellarik delej s berz felbomlott viszonyaiban áll. Hahnemann ázalékokban, a hires dr Halford Melbournei (Viktoriában) egyetemi tanár Indiában milliomokra menő kigyó elrothadása által eredt ázalékokban, — gorcsói állatocskákban — véli feltalálni a kolera okát. — Ezek állitása szerint, mint a sáskák leginkább a folyók mentiben huzódnak tovább, — kiválólag a folyók mellett üti fel először tanyáját a kolera is; s igy például: jelenleg uralkodik Kolozsvártt a Szamos, — Hatvanban a Csányon a Zagyva, Tokajban a Tisza, Keresztur-ban a Bodrog s Nagyváradon a Körös mellett stb.

Minálunk Debreczenben — mert nincs folyónk, alig van, hála az égnek! — nehány eset s különösen figyelmet érdemel azon körülmény, hogy a mai kolerában helyben elhalt egyének közzül Kocsis István nagymérvü hasmenéssel jött a váradi Félix fürdőből mult hétfőn haza s Borsos József mint zöldségárus szintén hétfőn jött haza Nagyváradról s 24 órai szenvedés után az orvosi segély daczára meghalt. — Itt meg kell jegyeznem, hogy a kolerajárvány idejében a fürdők igen veszélyesek!

Miután Debreczenben a hurutár (influenza) s a vérhas, mint a kolera előhirnökei, nem uralkodnak; tehát a legnagyobb valószinüséggel, a kolera nagyobb mérvben fellépéséről szó sem lehet, — annál kevésbé — mert alig mult el a himlőjárvány. . . .

A kolera-ragály nem szilárd; mely a tapintat, vagy közlekedés által ragadós, annak daczára, hogy Moreau de Jonnes szerint 14 év lefolyta alatt 18 millió ember halt meg Ázsiában kolerában!

Óvógyógyszer a kolera kikerülésére nem létezik, s az eziránti állitás mind csak is humbug, hanem szükséges tiszta levegőről, szellőzésről, könnyen emészthető jó tápláló eledelekről, tiszta viz s jó szeszes italokról, különösen borokról gondoskodni a járványidényben, tekintve még a nagy melegséget, veszedelmes a sajt, kolbász, füstölt hus, hal s ilynemü eledel, különösen kerülendő a rosz sör, és a pálinka — mely nagyobbrészt bóditó szerekkel van pancsolva.

A tisztaság, a meghüléstől való őrizkedés ajánlandó, de különösen az erők pazarlását, a félelmet s ijjedséget kell kerülni s mindaz, mi a testet s a kedélyt bénitja, leverőleg hat; miért is a polgárok üzletében, kereskedési közlekedésekben, a szokásos nyilvános mulatságokban hatóságilag(?) semmi akadály ne tétessék, mert a tapasztalás azt tanitja, hogy az ellenkező nem használt, sőt ártott.

Minden gyógyszer közül, mely hirtelen — mig az orvos megérkezik — a görcsök, hányás s hasmenés ellen a legkitünőbb hatállyal müködik, a „Chlorodyne“, ez a legkitünőbb görcs s hányszékelés elleni gyógyszer, melylyel általam is nemcsak az oceánon a hajókon, hanem Áfrikában s Ausztráliában számos kisérlet tétetett a legnagyobb sikerrel; miért is ismételve bátorkodom a „Chlorodyne“ t a közönség s tisztelt kollegáim figyelmébe ajánlani, ezen szer Debreczenben is kapható (Vecseinél, csapóutczán). Az utasitást a gyógyszerész megadja.

„Chlorodyne“ után leginkább a jég s hideg viz használata ajánlandó — ezt használja a beteg az orvos megérkeztéig, kinek tapintatára bizatik a további gyógykezelés, mert a kolerának — mint mondám — különféle neme s alakja van.

Az ipecacuanha por mint hánytató s görcselleni szer is igen ajánlható t. i. adatik ¼ óránkint 10 szemer, mindaddig, mig zöld epét nem hány a beteg, ezután a görcsök többnyire szünnek, s az izzadság előmozdittatik.

Még nagy szerepet játszik a Doverpor, kiválólag a kina morphiummal.

Dr Kempf József,
m. k. sz. ál. honvéd főorvos

A bécsi közkiállitásról.

=.) Pénteken ismét kedvezőtlen idő volt a közkiállitásra. Reggel alig egykét ember fordult meg a kiállitási téren, délután azonban s különösen este felé mind tömegesben gyültek a vendégek, ugyannyira, hogy midőn az utósó látogató is átlépte a tourniquette-t, a forgantyu 36.348 látogató beléptét jelezé.

A nap legkésőbbi óráit most igen kellemesen lehet eltölteni a kiállitáson. Itt-ott zenekarok játszanak, s a közönség a mulató pavillonokban, asztalok mellé telepedve, jó vacsora mellett órahosszant gyönyörködhetik az üde est s az andalitó zene gyönyöreiben. No meg aztán a vacsorát is kényekedve szerint s minden keserü utógondolat nélkül élvezheti, mert az árak mind lejebb szálltak s most, — mondhatni olcsóság uralg a közkiállitási téren.

Pénteken azonban baleset is történt s pedig az osztrák osztályban, hol az a sokat dicsért pyramis, mely a szeszes üvegek ezreivel volt megrakva — összedőlt. Az összezuzott üvegek tartalma, mely bizonyára óriási értéket képviselt, szerteömlött a porondon s nagy bajjal lehetett csak egyéb kiállitmányoknak ez által történhető megrongálását magakadályozni. A baj onnan eredt, hegy a vékony deszkaalkotmány tulságosan volt megterhelve s tetejébe ujabban még egy óriási bronczsast is helyeztek. Ez utóbbi körülmény okozta a tulterheltséget s a pyramis összedőlését.

Helyi érdekek.

Debreczen, jul. 14.

Minthogy előbbi czikkünkben a külvásári sátorokra vonatkozólag közrendőri tekintetekből tétetett emlités, szólunk most szépészeti tekintetből; mert valsánnyszor a külvásári sátorok területének visszataszitó képét szemléljük: mindannyiszor önkénytelenül is ennek jövője jut eszünkbe, s azon kérdés támad fel a gondolkozó lélekben, „hogy ha már ezen megrikult és csakugyan változhatlanul romlásnak indult s naponta pusztitó árubelyeknek, de előbb-utóbb a végenyészet martalékául kell esniök: mért nem sietteti és segiti ezt elő a hatóság minden hatalmában álló eszközzel? S miért engedi, hogy ezen hely — még évtizedeken át — csakis a város dicstelenitésére s naplopók asylumául szolgáljon? miért nem igyekszik az arra hivatott és illetékes szépészeti szakosztály, vagy maga a városi hatóság — a legnagyobb rendetlenségben még ott létező sátorok eltávolitása által, — melyeknek már évek óta egy tizedét is alig látogatják rendesen illető tulajdonosaik, egy igenis nagybecsü és szép fekvésü sik terület megnyerhetésén? mely a miklóssutczai kaputól n. hatvanutcza végéig rövid 5—6 év alatt

---

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG.

Regény négy kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Harmadik rész.

(Folytatás.)

Ön most nagyon csalatkozik bennem. Ha szüleim nyugalma és boldogságára életem feláldozása lenne szükséges, azt szivesen megtenném; de soha sem tudtam felfogni az oly áldozat becsét, mely alapul . . .

Frigga a tiszta égre tekintett és folytatá:

— Én olvastam és hallottam is oly gyermekekről, kik önakaratuk ellenére léptek házasságra, az ily tetteket soha sem helyeseltem, és nem csudáltam. Minden áldozás czéljában kell valami jónak lenni; de mi jó lehet abban, ha önmagamat és egy más embert boldogtalanná teszek, és isten előtt megesküszöm valamire mit szivemben valótlannak tartok. Én legalább oly mély tisztelettel viseltetem a legfelsőbb lény iránt, hogy soha sem merészelnék térdet hajtani előtte, és szerelmet és hüséget esküdni egy férfinak, a kit nem szeretek.

— Szivem legmelegebb érzelmeit elhallgattathatom, és örökös lemondásra kárhoztathatom, de soha sem tudom annyira megtagadni az igazságot és önmagamat, hogy sorsomat egy férfihoz kössem, mig szivem egy másiké.

Frigga oly megható hangsúlyozással beszélt, mely mindig bensö meggyőződésből ered. Valentin szemei rajta nyugodtak.

Azon hatás, melyet Frigga szavai Valentinra tettek, külsején nem volt olvasható, de annál erősebben volt az bensőjében.

— Ha szive másé, kezdé Valentin, e szavak feltételezik . . .

— Hogy nem Arthuré, mondá Frigga hirtelen. A szerelem hatalmának mindnyájan alá vagyunk vetve egyszer, és ha nem éreztem majd érezni fogom egykor. És akkor szeretlen lennék, ha sorsom máshoz lenne kötve.

— Ilyennek hittem a kisasszony jellemét, mondá Valentin. Csak az igazért és helyesért áldozza föl magát.

— Azonban mind ennek daczára még is hitte, hogy összekelek Arthurral?

— Hittem; de szükségem volt arra, hogy e lehetőséget a kisasszony megczáfolja.

— És még is elmult két hó a nélkül, hogy felőlem jó véleményét megerősitse.

— Nem kellett azt megerősiteni, csak azon felfogásról nem voltam biztos, hogy menyit van joga feláldozni egy embernek, a mások boldogságáért.

— De miért nem inkább mindjárt, mint később szerzett magának bizonyságot?

— Kisasszony, én — gyáva voltam.

Szünet állott be. — Valentin törte meg.

— Szükséges lesz még magyarázni az Arthur és Byron lord közti hasonlatosság indokait?

— Nem.

Frigga kezet nyujtott, szomoru s egyuttal barátságos hangon folytatá:

— Ön egykor neheztelt reám, mert kétkedett; mit tegyek én most?

— A mit épen most tett; nyujtsa kezét. En kétkedtem, mert nem feltételeztem becsület és lelkiösmeret elleni vétket. Önnek azonban nem volt joga hozzá, mert kételyei, becsületességem és a hüség és tiszteletről fogalmaimban nem bizott.

— Részemről, válaszolt Frigga, az igaz ság minden elferditését vételnek tartom. — Ennélfogva kételyei ép oly sértők voltak, mint az enyéim. Ön épen annyira meg lehetett volna győződve azon lehetetlenségről, hogy én szerelem nélkül nem kelek össze, mint ön arról, hogy ön sem teendi azt.

— Kisasszony, kettőnk közt lényeges különbség van, én férfi vagyok és határozok sorsom felett.

— Bizonyos ön abban?

— E kérdésre választ a jövő fog adni.

Frigga felállott és mondá:

— Nos Aurénius hadnagy ur, énekeljük el régi kettősünket bizonyságul, hogy nincs köztünk viszály.

Valentin elbocsátá a kezet, mely darabig az övébe volt zárva, és a terembe követé Friggát.

Ez este után Valentin ismét hasonló lett önmagához Frigga iránti viseletében, és egy felületes figyelő nehezen vette volna észre, hogy gyász érte a Harthon családot. Ha szorgosan megfigyelték a grófot és grófnét, olvasható volt vonásaikban, hogy a szivükön kapott seb, nem oly könnyen fog begyógyulni.

Lamartine mondja valahol, hogy a valódi müveltség nem csak a fölvilágosult elméből, hanem ép annyira az erkölcsi erőkből áll. A müveletlen ember szabadon ereszti örömét, bánatát, jó kedvét és haragját; a müveltek becsületüket teszik reá, hogy érzelemkitörései ken uralkodjanak és a megpróbáltatásokat, vallásos alázattal és erkölcsi bátorsággal viseljék. —

Harthon gróf egész életében az önuralmat kötelességnek tartotta. Mint nemes és müvelt ember, bár mely érzelemkitörést méltóság alattinak tartott.

Egy délután, a fentebbi beszélgetés után egy idő mulva Valentin és Frigga a lelkészlakból Ljungbróba tértek.

Találkoztak ott, és együtt mentek haza felé. —

— Nekem üdvözölnöm kell Lilia részéről, mondá Frigga. Levelet kaptam tőle.

— Reménylem, a grófné egészséges.

— Igen, és most, miután Francziaországba visszatért és szülsinél tartózkodik, jó kedve is vissza látszott térni.

— Az természetes. — Most mindenki a grófné körül van, a kit szeret, férj, gyermek és szüle. Mint anyának most ujabb drága és szent kötelességei vannak.

— Az igaz.

Frigga elhallgatott egy darabig egyenesen maga elé nézett.

Valentin irodalomról és Walter Scott egyik regényéről kezdett beszélni, melyet ép most olvasott végig.

Hirtelen félbe szakitá Frigga e szavakkal.

— Oly valami, a mivel nem tudok kibékülni azon könyüség, melylyel az emberek általában megváltoztatják érzelmeiket. Ugy tetszik nekem, mintha az állhatatosság csak szép szó volna, de a valóságban nem léteznék.

— Létezik az a valóságban, csakhogy sokszor kevésre becsüljük, s ezért csalatkozunk meg, felelt Valentin. De miként jő e gondolatra a kisasszony.

— Liliáról és önről. Ön egyszer lángolón szerelmes volt bele, s mégis ugy beszél róla, mintha egy közönséges egyén lenne. Be kell vallania, hogy ezáltal szomoru bizonyitványt ad arról, mily könnyü az embereknek leghevesebb érzelmeit elfeledni.

— Ez a természet rendében van. Egy érzelemnek, mely nem szabad, el kell maradnia. Különben nincs igaza, ha azt állitja, miszerint én Eldon grófné iránt hideg vagyok. Ellenkezőleg, mindig forró érdekkel viseltetem iránta. De most már más neje, és ha szerelmem ki nem aludt volna is, önkénytelen ki kellene aludnia, midőn férjhez ment. En nem vagyok képes azt szeretni, a ki másé.

— Ön már rég ezelőtt megszünt őt szeretni.

(Folyt. következik.)

befásitva a város közvetlen közelében legszebb sétányhelyül volna egy kis áldozattal és szorgalommal átalakitható, vagy a kellő planirozás után egészen pusztán hagyatva is a legczélszerübben gabonapiacznak, vagy bármi raktárnak; vagy — évi bérfizetés mellett apró részletekben kiosztva — a legbujább veteményes kertnek, gyártelepnek, s a közönség érdekeit tekintve, kitudja, még hányféle üdvös és a jelenleginél hasznosabb czélra lenne használható; nem gondolnók, hogy Debreczen váror közönségének nagyobb haszna nem lenne a vásár behozatalával azon ingadozó összegnél, melyet évenkint — s évről évre csekélyebbre olvadva, — az üzlet embereitől helypénz czimén a házi pénztár bevesz, s melyből évenkint egy rész fizetetlen is maradha t.

Azt véljük, hogy a városi hatóságnak a „delendam essecenseo" egy szavába kerülne; s a meglevő sátorépületek hatóságilag eszközlendő kisajátitása valami nagy koczkáztatott anyagi áldozattal sem járna; különösen a még mai napig is észlelhető épitkezési anyaghiány és kereslet folytán pár év alatt haszonnal is lehetne azokat értékesiteni, feljogosit ezen állitásunkra annak látása, hogy egyes lakostársaink saját czéljaikra, üzérek pedig biztos nyereménynyel nyakra-főre tömegesen veszik-adják a sátorokat.

S ha egyszer az áruhelyiségek behozatala kimondatnék, jót mernénk állani, hogy a rögtönös épitkezés szüksége is bekövetkezvén, a sátoranyagok azonnal vevőre találnának, — az áruhelynek a városban leendő megnyitásával, remélhetőleg a város emelkedése, csinosodása is nem kis mérvben mozdittatnék elő; mert a földszinti lakok nagy része boltokká alakittatván át, az illető háztulajdonosok emeletes épületek előállitására lennének mintegy kényszeritve; mig más oldalról a lakosság jelentékeny töredéke, az eddig csak holt tőkének nevezhető nagy puszta telkei haszonnal járó beruházásával — jelentékeny évi jövedelemforráshoz jutna, mely által közvetve ismét csak a város anyagi gyarapodása mozdittatnék elő; miből méltán azt lehet következtetni, hogy igy, mig egyrészről a város épen semmi kárt nem vall, más részről a lakosságnak csak nyereményre lehet kilátása, s a város szépészet tekintetében nagy foku emelkedése önként következik.

Egyébiránt sajnosan kell bevallanunk, miszerint kevés reményt kötünk ahoz, hogy mostanában ez ügyben, mint más igen sokban, valami történjék, legalább a jelenségek nem mutatnak oda, látva azt, hogy a város az emlitett területen létező vendéglőjét is, csak legközelebb részesitette több évre számitott kijavitásban, a mi oda látszik irányulni, hogy ezen tér átalakitására, szebb jövőjére az illető helyen nem is gondolnak; kissebb gondjuk is nagyobb lévén annál!

Mindamellett is korszerünek látva, előre törekvési jó szándékból szellőztetni kivántuk ez ügyet is, azon reményben lévén, hogy a közügyek iránt érdekkel viseltetők eszmecsereinek ez által utat nyitottunk.

Amikusz.

Nyiregyháza, julius II.

— Utósó válasz M. J. ur plomeniájára. —

Sajátságos fogalma lehet M. J. urnak az igazságról, hogy azt minden áron par force magának szeretné tulajdonitani — anélkül, hogy a tényállás körülményeit teljesen ismerné, hanem csak amugy vaktában, mint fogadatlan prókátor pálczát tör felettem.

Hogy B. P. iszákossága miatt esett ki a nyiregyházi tszéki irodából, tessék M. J. urnak az irodaigazgató- vagy pedig az elnök urnál tudakozódni — s meglátja, hogy részemen van a valódi igazság.

Hogy nálam is mámoros fővel jelent meg s bottal akarta nejét ütlegelni és napát is fenyegette, négy tanut nevezek meg M. J. urnak, kiket bármikor kihallgathat, ha annyira szivén fekszik az igazság. S annyi lovagiasságot pedig feltehetek M. J. urról, hogy ha szobájában egy oly B. P. dühöncz megtámadná bottal a panaszkodókat, nem engedné leveretni, hanem félredobná, sőt talán M. J. ur többet is tenne.

Hogy a rendőri közegnek adatott át a rendetlen egyén, nehogy a bosszuvágytól ingereltetve még nagyobb vakmerőséget kövessen el, azt a rend érdekében M. J. ur is megtette volna helyzetemben.

És most bővebb felvilágositásul Steinius ügyében ismételve azt állitom, hogy M. J. ur helytelenül van értesitve, mert az állitólagos 11 ft 51 kr. — helyesebben 10 ft 41 kr. temetési költségből — a kántor, egyházfi, templom, a harangozások után, a sirásó kielégittetvén, a lelkész a rendes stólát vette, holott Steinius 12 évi házbér tartozása után 15 forintnyi joga van, követelhetett volna. De látva az özvegy s árvák nyomasztó helyzetét, ezt nem emlitette, annál kevésbé követelte.

Itélje meg a t. cz. olvasó közönség, mely részen van az igazság?

M. J. urról igen sokat tudnék elmondani, és ő mer garázdálkodásról mást vádolni. — Kiki saját háza előtt seperjen. — (Ezzel a vitát befejezettnek nyilvánitjuk. Szerk.)

S. E.

UJDONSÁGOK.

* **A tegnapi szini előadás** nagyszerüen sikerült, s az est hősei — habozás nélkül elmondhatjuk — Bacsó Luiz és Ujházi Ede voltak. Először „A miniszter előszobájában" czimü darab adatott. A darab meséje igen egyszerü; Knábe Farkast (Ujházi) a komornyik (Paksy József) bevezeti a szinpadra, s az öreg Knábe elbeszéli, miként jutott oda; kérvényt ir a miniszterhez, (Hegedüs István) de ez öregsége miatt elutasitja, végre a miniszternél levő nevelőnőben (Lobmayer Luiz) gyermekét ismeri fel. Nem is a száraz mese, hanem a darab kidolgozása, s még inkább annak müvészi előadása tette meg itt a fő hatást. Ujházy remekül játszott szerepének minden részletében; különösem a kérvényátadási és a levélolvasási jelenetben önmagát multa felül. Az előadás becsét emelte még, hogy a többi szereplő is otthoniassággal s ügyesen játszott, s Lobbmayer Luiz találkozási jelenete pedig még gyakorlott szinésznőnek is becsületére válnék. Sz. Nagy Emilia és Emmert zongorázása méltányos elismerésben részesittetett. Márton Imre a szalondarabot hegedün gyönyörüen játszotta el. Bacsó Luiz igazolta a róla szóló jó véleményt, s mind az operai részben, mind a népdalokban oly kedves, oly megnyerő volt, hogy szinpadunkon kevés ily előadást láthatunk. Offenbach gyermekjátékszere szépen sikerült. Közönség igen szép számmal volt jelen.

* **A ref. egyháztanács** tegnap tartott közgyülésében a szervezeti rendszabályoknak átvizsgálására küldöttség neveztetett ki; több uj presbiter feleskettetett; az elemi iskolák tanulóinak vizsgáira vonatkozólag küldöttség bizatott meg, hogy amennyiben a körülmények ugy kivánják, — a közvizsgák tartását beszüntethesse; a nyiregyházi ref. egyház részére a városi hatóság által gyüjtött 117 frt 150 ftra kipótoltatott; az egyházkerületi világi aljegyzőséget illetőleg az egyházi aljegyzőségre Ármós Bálintra, az egyházi aljegyzőségre vonatkozólag pedig Joó Istvánra adta szavazatát. — Az utczai fiiskolákban tanitó ifjak — rektorok — helyett állandó tanitók felvétele iránt a nevelésügyi bizottság által beterjesztett inditvány megbukott. Sajnos dolog, hogy az egyháztanács nem veszi gondolóra, mikép az ideiglenes tanitók által, kik az első évben csak nehezen szoknak belé a tanitásba, a második évben kezdenek rendszeresen tanithatni, a 3-ikban pedig mint utósó évükben már eltávozóban levén, alig fejthetnek ki kellő buzgóságot, — sajnos mondjuk, hogy az egyháztanács nem veszi gondolóra, hogy általok a nevelés és tanitás czélja kellőleg el nem érethetik.

*Az Elek cs. k. orosz nagyherczeg nevét viselő 39. gyalogsorezred tartalékparancsnokságától. Debreczeni 1873 julius 14-én. A budai katonai főhadparancsnokság távirdai rendelete következtében a tartalékos katonák behivása az idei fegyvergyakorlathoz megszüntetett, — miről az érdeklőket azonnal értesiteni szives kedjék. — Bartha alezredes.

* **A kedves Horvathné**, szintársulatunk ez egyik kiváló tagjának jutalomjátéka holnap lesz a nagyváradi szinkörben; előadatik „Tiz leány és egy férj sem." Horváthné a közönségnek méltán kedvencze, óhajtjuk, hogy a nagyváradi müpártoló közönség se legyen iránta méltánytalan.

* **A nőegylet** nevében a tegnapi szini előadás alkalmával Ujházy Edének di szes koszoru adatott, a koszoru szalagján e felirat áll: „Debreczen város szülötte és büszkesége, a jeles müvész és emberbarátnak Ujházy Ede, a pesti nemzeti szinház tagjának emlékül a debreczeni nőegylet, 1873. jul. 13." Megemlitjük itt egyuttal, hogy az előadás rendezése körül gr. Betlen Mikó Rózának kiváló érdemei vannak, s az ügy iránti buzgalma mél tán érdemli meg a kitüntetést.

* **Lövészegyleti ügy.** Előfordulható kellemetlenségek és télreértések kikerülése tekintetéből — a lövészegylet választmánya kinyilatkoztatja, miszerint a nagy erdőben levő helyisége — megtekintés s ebben időzés tekintetéből — a müvelt közönség részére — mindig nyitva áll, s az azt látogatókat az egylet a lövölde helyiségében szivesen látja s üdvözli. Kelt Debreczen, 1873. év jul. hó 14 én tartott választmányi gyüléséből. Herrglocz Antal fölövészmester.

* **A debreczen-nagyváradi** szintársulat ujabban felszinre került ügyei elintézése czéljából — mint a „Nagyvárad" irja — a nagyváradi szinügyi bizottmány pénteken d. u. 4 órakor ülést tartott. Napirenden két fontos tárgy volt: a szinielőadási szabadalomnak a debreczeni társulatra átruházása ujabb 6 évre, és a debreczeni szinügyegylet ajánlata Nagyváradon kisorsolási kölcsön alakjában létesitendő szinkör iránt. Mind két tárgy élénk eszmecserére szolgáltatott alkalmat. Határozatba ment, miszerint a jelenlegi társulatnak a kizárólagos szabadalom ujabb 6 évre megadatik, illetőleg a bizottmány ily értelemben teendi meg véleményes jelentését a városi közgyülésnek; a második pontra nézve eihatároztatott, miszerint az ajánlat elvileg eltogadtatik, s egyszersmind a debreczeni szinügyegylet a nagyváradi szinügyi bizottmány elnöke által azonnal megkerestetik az iránt, miszerint ajánlatának eszközöltetési részleteit t. i. az összeg nagyságát a rendelkezés alatti tőkét, a kölcsön mikénti szétosztását, velük még a jövő városi közgyülés előtt tudassa valamint az iránt is nyilatkozzék, hogy vajon nem volna-e hajlandó szinkör helyett ideiglenes szinházat épiteni, melyben télen is tartathatnának előadások? stb. (E tárgyra még visszatérünk. Szerk.)

* **A Battyányi utcza** háztulajdonosai ujabban dicséretes szokást vettek fol, amennyiben az utczát a város cselédei segélye nélkül is locsoltatják, söpretik; egyátalán a legtisztábban tartják. Dicsérendő ez annyival inkább, mert ily rekkenő hőség s ily rosz egészségi viszony mellett csak jótékony hatással lehet. Vajha követné e példát városunk többi háztulajdonosa is!

* **Özv. Gaspár Ignáczné** szül Hajtovics Ágnes asszony nőnöveldéjében a berekesztő közvizsgák ideje egy héttel előbbre julius 19 és 20 ik napjaira tétetett át. A vizsgálat délelőtt a VI és V-dik osztály, délután a négy alsó osztály tárgyaiból tartatik; s délelőtt 9, délután 4 órakor veendi kezdetét. Zongoravizsga 20-án délután. Mely vizsgálatra a. t. szülék és nevelésügybarátok tisztelettel meghivatnak. —

* **Beküldetett.** Miután a kolerának néhány esete mar valóban felmerült városunkban; tehát a rendőrség figyelmébe bátorkodom ajánlani azon a közegészségre nézve veszedelmes szokást, hogy a koleraban elhalt egyéneket a nagy forróság daczára 48 óránál tovább is hagyják eltemetetlenül, például hozom fel Kocsis Istvánt, — ki folyó évi julius 11-én reggeli 8 órakor a kolerában meghalt, — és 13-án d. u. temettetett el! — Tehát a hulla 56 óráig tartatik fen, mely idő alatt a legnagyobb rothadásnak kellett bekövetkezni, a körüllevők s a környék kiszámithatlan kárára; ez ellen hathatós intézkedés kivántatnék orvosrendőrségi szempontból. Az egészségügy s rendőrség szabályainál fogva a kolerás holtaknál a 24 óra elegendő volna, mert hogy a temetkezési pompa végett a polgárok élete veszélyeztessék, arra kolerás időben senki sem lehet feljogositva, és az ily eljárások mind az ellenőrködéssel, mind pedig a humánitás elveivel ellenkeznek.

Dr. Kempf József.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről, julius 14-ről.

Arany 5 frt. 19 kr. — Ezüst 107 frt. 90 kr.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Felhivás.

Van szerencsém közhirré tenni, hogy én a vadászatot a Debreczen városától az **alább sorolt kiterjedésre** hat egymás után következő évre kivettem annáltogva a kik ott vadászni, vagy agarászni ohajtanak, személyesen jelentkezzenek nálam, az évi dijj a tömeges jelentkezés esetében kedvezőleg, azaz tetemesen csekély összegre fog szoritkozni, ha pedig kevesen jelentkeznének, azon kellemetlenségnek tenné ki sok polgártásam magát, ki felhivásomat figyelembe nem venné, hogy minduntalan büntettetni, vagy végképen ki kellene ezen területekből vadászati tekintetben tiltatnia.

A terület áll, a nagyerdő közép vonalát végig, a külső országut gazdasági iskola árkán a debreczeni határ végéig, és viszont a Mikepércs határáig egyenes vonalban a töltésen nyugotnak terülő egész közlegelő minden uj osztással, bele értve az eklézsiának adott földet, valamint az ingyen oskoláztatásra engedélyezett földet, az összves hortobágyi külső legelőt egész a Tiszáig, bele értve ohátot, mátát kis és nagy álamzugot, a vajdalapost, kadarcspartot, szóval egyés magán birtokokat ki véve, a legelőbb jelzett vonaltól, egész nyugoti közös és a város tulajdonát képező határát Debreczennek. —

Kelt Debreczen julius 14-én 1873.

Sebess György.

441 1—

Eladó lovak.

1) Egy sötét pej telivér 4 éves kancza, teljesen belovagolva, szelid, jó ugró igen jó paripa. Apja Loid Albert, anyja Charlotte. — 15 markos, hibátlan. Ára 450 frt.

2) Egy 12 éves sötét pej kancza paripa, teljesen belovagolva, 16 markos. Ára 500 frt.

3) Két hámos ló, jól betanitva, az egyik sürke, a másik deres, 15 markosok, 4 évesek. Apjuk Alpár. Áruk 500 frt.

Megtekinthetők bármikor Büd Sz.-Mihályon, gr. Desewffy Aurél istállójában, a nyiregyházi vasuti állomástól 2 óranyira. —

440 1—3

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a felperes Rozenzweig Ábrahám részére, alperes özv. Kozma Andrásné Molnár Mária és Murvai Istvanné Kozma Erzsébettől 400 aft tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 764. sz telekjegyzőkönvvben a bejegyzett s 1600 afrtra becsült (czapó-) veresutczai 443. sz. házsstelek 2 hold 1450 négysz. öl külső földével együtt f. 1873-ik évi augusztus hó 11-ik napján szükségesetére sept. hó 17-dik napján d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában törvényszéki végrehajtó Sajó György által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagyis 160 ft az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva az első 1 hónap, a második 2 hónap és a 3-ik 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak 14 nap mulva, a földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet,

6. Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — a fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1873-ik évi julius hó 27-dik napján tartott üléséből.

Zacharias Alajos,
jegyző.

418 3—3

Árlejtési hirdetmény.

Szabad kir. Debreczen város tanácsának 4537/1873. számu végzése folytán, a város széién a csige és uj kert közt felállitandó méntelep felépitésére, — mely egy főépületből, két rendbeli lóistállóból, kovács mühelyből és kőkeritésből álland, — folyó évi julius 28-án d. e. 9 órakor a városháza nagy tanácstermében árlejtés fog tartatni, melyben részt ételre a vállalkozni kivánók ezennel meghivatnak.

Az előirányzott költségek, melyek egyszersmind kikiáltási árul szolgálandnak, a következők:

1) kőmives munka anyagokkal együtt	119,831 ft 18 kr,
2) kőfaragó munka	354 „ — „
3) ács munka anyagokkal együtt	24,452 „ 12 „
4) asztalos munka	9023 „ 40 „
5) lakatos munka	7367 „ 30 „
6) befestő munka	1438 „ 24 „
7) bádogos munka	3886 „ — „
8) üveges munka	1122 „ 40 „
9) kut munka	480 „ — „
10) öntött és más vasnemüek és vizmentes mész	10 526 „ 96 „
Összesen:	177,481 ft 60 kr.

megjegyeztetik ez alkalommal:

1. A tizedik pont alatt emlitett vasnemüek és vizmentes mész a város által házilag fogván beszereztetni, ezek az árlejtés tárgyát nem képezendik.

2. A tégla, cserép és keményfa anyagok összes szükséglete fog a vállalkozónak a város által az árverési feltételek mellett látható árszabályzat szerint kiszolgáltattatni.

3. Az előirányzott egyes mesteremberi munkák külön-külön fognak árlejtés alá bocsáttatni.

4. A bánatpénz a kőmives munkára nézve 5000 frt; a többi vállalatra nézve pedig a kikiáltási ár 10 százaléka leend.

5. A vállalati árak a munka előhaladásához képest, tiz részletben fognak az illető vállalkozóknak kifizettetni.

6. A megfelelő bánatpénzzel ellátott és az árlejtés előtt beérkezett zárt irásbeli ajánlatok (offertek) is elfogadtatnak és az árlejtés bevégeztével rögtön felbontatnak, utó ajánlatok azonban figyelembe nem vétetnek.

7. Az árverési feltételek, valamint az épitési terv és költségvetés a városház épületében létező mérnöki hivatalnál a hivatalos órákban, bármikor megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1873. julius 2-kán.

Hanke Leo.
épitészi tanácsnok.

425 3—3

A magyar 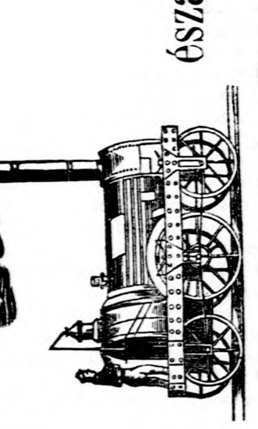 északkeleti

VASUT

1873. február havában érvényben levő

menetrende.

Debreczen-Királyháza-M.-Sziget.

		óra	percz:	
Debreczen	indulás	3	12	éjjel,
Szathmár	érkezés	7	48	reggel,
Királyháza	„	10	17	délelőtt,
M.-Sziget	„	1	56	délután.

M.-Sziget-Királyháza-Debrreczen.

M.-sziget	ind.	1 óra	09 p.	éjjel,
Királyháza	érk.	4 „	10 „	„
Szathmár-németi	„	6 „	31 „	reggel,
Debreczen	„	11 „	50 „	d. e.

Királyháza-Debreczen.

Királyháza	ind.	4 óra	23 p.	d. u.
Szathmár	érk.	6 „	01 „	este,
Debreczen	„	9 „	36 „	„

Debreczen-Királyháza.

Debreczen	indulás	4 „	13 „	d. u.
Szathmár	érk.	7 „	40 „	este,
Királyháza	„	9 „	26 „	„

Szerencs-Királyháza-Debreczen.

Szerencs	ind.	8 óra	55 p.	reggel,
S.-a.-Ujhely	érk.	10 „	37 „	d. e.
Kiralyháza	„	4 „	13 „	d. u.
Szathmár	„	6 „	01 „	este,
Debreczen	érk.	9 „	36 „	„

Szerencs-Királyháza-M.-Sziget.

Szerencs	ind.	8 óra	55 p.	reggel,
S.-a.-Ujhely	érk.	10 „	37 „	d. e.
Csap	„	12 „	26 „	d. u.
Bátyn	„	1 „	27 „	„
Királyháza	„	4 „	13 „	„
M.-Sziget	„	7 „	12 „	este

M.-Sziget-Királyháza-Szerencs.

M.-Sziget	indulás	9 óra	31 p.	reggel,
Királyháza	érkezés	12 „	17 „	d. u.
Bátyu	„	3 „	24 „	„
Csap	„	4 „	05 „	„
S.-a.-Ujhely	„	5 „	47 „	„
Szerencs	„	7 „	45 „	este.

Szerencs Királyháza.

Serencs	indulás	3 óra	59 p.	d. u.
S.-a.-Ujhely	érkezés	6 „	02 „	este
Királyháza	„	12 „	10 „	éjjel

Királyháza-Szerencs.

Királyháza	indulás	9 „	43 „	este
S. a.-Ujhely	indulás	3 óra	23 p.	reggel
Szerencs	érkezés	5 „	36 „	„

Bátyu-Munkács.

Bátyu	indulás	3 óra	40 p.	d. u.
Munkács	érkezés	4 „	51 „	„

Munkács-Bátyu.

Munkács	indulás	12 óra	06 p.	délben
Bátyu	érkezés	1 „	17 „	„

Nyiregyháza-Ungvár.

Nyiregyháza	indulás	6 óra	00 p.	reggel
Csap	érkezés	12 „	16 „	délben
Ungvár	„	2 „	04 „	d. u.

Ungvár-Nyiregyháza.

Ungvár	indulás	11 óra	18 p.	d. e.
Csap	érkezés	12 „	38 „	délben
Nyiregyház	„	6 „	26 „	este

Csap-Ungvár.

Csap	indulás	4 óra	35 p.	d. u.
Ungvár	érk.	5 „	53 „	„

Ungvár-Csap.

Ungvár	indulás	2 óra	27 p.	d. u.
Csap	érkezés	3 „	45 „	„

S.-a.-Ujhely-Legenye-Mihályi.

S.-a.-Ujhely	indulás	6 óra	42 p.	este
Legenye-Mihályi	érkezés	7 „	18 „	„

Legenye Mihályi S.-a.-Ujhely.

Legenye-Mihályi	indulás	4 óra	51 p.	d. u.
S.-a.-Ujhely	érkezés	5 „	33 „	„

Budapest, 1873 február hó 7-én.

LEGKITÜNŐBB MINOSÉGÜ

ROMÀNCÈMENT

(vizhatlan mész.)

Benkó Károly budapesti épitész és társa gyárából Nyerges-ujfalun, Esztergam megyében, — vizben s ingó talajon ugy, mint szárazföldön, vizhatlan szilárd, és tartós épületek és épületrészek készitéséhez — a legjutányosb gyári árban kapható

a nyerges-ujfalui románcément

gyári raktárában

Berghofer Istvánnál

Debreczenben.

394 5—6

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvny omdájában.